

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 93/2013
18.04.2013. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Vere Pešić i Nadežde Radević, članova veća, sa savetnikom suda Radojkom Marinković, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu koji je podneo T.D. iz Š., preko punomoćnika S.M., advokata iz B., za preispitivanje sudske odluke - rešenja Upravnog suda 20 Up. 180/12 od 24.01.2013. godine, uz učešće protivne stranke Disciplinske komisije Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, u predmetu disciplinskom, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 18.04.2013. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rešenjem odbačena je tužba tužioca T.D. iz Š. za ponavljanje upravno-sudskog postupka okončanog presudom Upravnog suda 17 U 12022/10 (2009) od 19.01.2011. godine, kojom je odbijena tužba tužioca podneta protiv rešenja veća Disciplinske komisije Ministarstva unutrašnjih poslova u Beogradu, Dk.br.116-96/2009 od 05.08.2009. godine, kojim je odbijen kao neosnovan prigovor tužioca izjavljen na rešenje disciplinskog starešine Policijske uprave za Grad Beograd, Ds. broj 116-1/3,4 od 07.04.2008. godine. Navedenim rešenjem od 07.04.2008. godine utvrđena je disciplinska odgovornost tužioca, raspoređenog na radnom mestu policajac u PS Savski Venac, Policijska uprava za Grad Beograd i to za tešku povredu službene dužnosti iz člana 157. stav 1. tač. 7, 15. i 19. Zakona o policiji, te mu je za učinjenu povredu izrečena disciplinska mera: prestanak radnog odnosa.

U zahtevu za preispitivanje pobijanog rešenja podnosilac ukazuje da je tim rešenjem povređena odredba člana 56. Zakona o upravnim sporovima, jer je sud ovu odredbu pogrešno citirao i iz nje izveo negativan zaključak za odbačaj tužbe. Navodi da nije mogao ranije upotrebiti dokaz koji je dostavio uz tužbu za ponavljanje postupka, jer ga nije imao iako je svo vreme osporavao činjenicu u pogledu postojanja dela koje mu je stavljeno na teret. Smatra da je sud pogrešno tumačio član 56. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima, kada je naveo da nisu ispunjeni uslovi za ponavljanje jer spor nije rešen na osnovu činjeničnog stanja koje je sud utvrdio u upravno-sudskom postupku. Ukazuje na povredu člana 34. i 35. Ustava Republike Srbije, kojim se proklamuje prezumpcija nevinosti dok se ne dokaže krivica, jer je sud prihvatio krivicu tužioca pre nego što je ona utvrđena, odbijajući tužbu u upravnom sporu, a kada je dokazano da nije bilo mesta vođenju postupka, oglašuje se o tužbu za ponavljanje i faktičku rehabilitaciju tužioca. Predlaže da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i preinači pobijanu sudsku odluku, kao i da mu dosudi troškove vođenja postupka po advokatskoj tarifi u ukupnom iznosu od 174.000,00 dinara.

Protivna stranka je postupajući po nalogu Vrhovnog kasacionog suda dostavila spise predmeta koji se odnose na predmet upravnog spora, ali u ostavljenom roku nije dostavila odgovor na zahtev.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijano rešenje u granicama zahteva, a u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je neosnovan.

Prema obrazloženju pobijanog rešenja Upravni sud je doneo odluku kao u dispozitivu, jer je našao da tužilac nije učinio verovatnim postojanje zakonskog osnova iz člana 56. stav 1. tač. 1. i 3. Zakona o upravnim sporovima, za ponavljanje sudskog postupka okončanog presudom 17 U 12022/10 (2009) od 19.01.2011. godine. Ovo iz razloga što u konkretnom slučaju sud nije utvrđivao činjenično stanje, niti izvodio dokaze u upravno-sudskom postupku koji je okončan presudom čije se ponavljanje traži, niti je činjenično stanje zasnovao na presudi donetoj u krivičnom postupku koja je kasnije ukinuta drugom pravnosnažnom sudskom presudom.

Ocenjujući zakonitost pobijanog rešenja, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je to rešenje doneto bez povreda pravila postupka, uz pravilnu primenu odredbe člana 56. stav 1. tač. 1. i 3. člana 50. Zakona o upravnim sporovima.

postupka, uz pravilnu primenu odredbe člana 56. stav 1. tač. 1. i 3. i člana 60. Zakona o upravnim sporovima na utvrđeno činjenično stanje. Iz dostavljenih spisa Upravnog suda Up 180/12 vidi se da u upravnom sporu koji je završen pravnosnažnom presudom istog suda 17 U 12022/10 (2009) od 19.01.2011. godine, sud nije utvrđivao činjenice, već je navedenu presudu doneo na osnovu činjeničnog stanja utvrđenog u upravnom postupku, kao i da činjenično stanje nije zasnovano na kakvoj presudi donetoj u krivičnoj stvari. Stoga Vrhovni kasacioni sud nalazi da je pravilno zaključivanje iz obrazloženja pobijanog rešenja da tužilac nije učinio bar verovatnim postojanje zakonskih osnova za ponavljanje sudske postupka iz člana 56. stav 1. tač. 1. 3. Zakona o upravnim sporovima, na koje se poziva u tužbi za ponavljanje sudske postupka. Ovo jer, i po shvatanju Vrhovnog kasacionog suda, nove činjenice i novi dokazi odnosno presuda doneta u krivičnoj ili građanskoj stvari koja je kasnije ukinuta drugom pravnosnažnom sudskom odlukom, mogu biti razlog za ponavljanje sudske postupka koji je završen pravnosnažnom presudom ili rešenjem suda u smislu člana 56. stav 1. tačka 1. i tačka 3. Zakona o upravnim sporovima, samo ako su te činjenice utvrđene i dokazi izvođeni u upravno-sudskom postupku i na tako utvrđenom činjeničnom stanju zasnovana sudska odluka, odnosno ako je sudska odluka zasnovana na presudi koja je kasnije ukinuta. Dakle, kada su u tužbi za ponavljanje postupka navedeni takvi razlozi koji se ne odnose na činjenice koje su utvrđene u postupku pred sudom, već se tiču činjenica koje su bile utvrđene u upravnom postupku, tada ti razlozi mogu predstavljati zakonski osnov samo za ponavljanje u upravnom postupku, a ne i za ponavljanje upravnog spora pred sudom pred kojim u ranijem rešavanju o istoj stvari nije bio sproveden nikakav dokazni postupak.

Vrhovni kasacioni sud je cenio navode zahteva isticane i u tužbi, pa je našao da su ti navodi bez uticaja na drugačiju odluku o zakonitosti pobijanog rešenja, jer se njima ne dovodi u sumnju pravilna ocena Upravnog suda data u obrazloženju tog rešenja o postojanju uslova iz člana 60. u vezi člana 56. Zakona o upravnim sporovima za donošenje rešenja o odbačaju tužbe u ovom upravnom sporu.

Sa iznetih razloga Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 55. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu ove presude.

Imajući u vidu odluku datu u dispozitivu ove presude, sud nije posebno razmatrao zahtev podnosioca zahteva za naknadu sudskih troškova u postupku po ovom zahtevu.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 18.04.2013. godine, Uzp 93/2013

Zapisničar,

Radojka Marinković,s.r.

Predsednik veća - sudija,

Snežana Živković,s.r.